

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011420
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115011420.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej, JUDr. Ondreja Samaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. januára 2016 prejednal sťažnosť odsúdeného

X. X.

nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom obec D.-B., R. I., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v L. P. nad B.,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 2Pp/114/2015-17 zo dňa 26.10.2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

X. X. vykonáva trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/101/2014 zo dňa 04.09.2014 pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2, písm. a), f), ods. 3 písm. a), b), ods. 4 písm. c) Tr. zák. a iné, vo výmere 24 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Koniec trestu pripadá na deň 20.05.2016.

Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 2Pp/114/2015 zo dňa 26.10.2015 bol návrh odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods.1, 2 Tr. zák. zamietnutý.

Proti tomuto uzneseniu hneď po jeho vyhlásení podal odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že vo výkone trestu si plní všetky povinnosti, je v kontakte so svojou rodinou, disciplinárne potrestaný nebol. Po prepustení môže bývať u svojho brata, prípadne u matky. Zamestnať sa môže v G., kde už pracoval.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a správne. V dôvodoch uznesenia sa súd podrobne zaoberal okolnosťami, ktoré ho viedli k zamietajúcemu rozhodnutiu, a tieto si aj krajský súd v celom rozsahu osvojil.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., môže súd odsúdeného podmienenečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, pri rozhodovaní

o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z hodnotenia na odsúdeného, ktoré je podrobne uvedené v dôvodoch napadnutého uznesenia, ale najmä z jeho záveru vyplýva, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie len čiastočne, a ústav ho neodporúča podmiennečne prepustiť. V tomto smere súdy rozhodujúce o podmiennečnom prepustení odsúdeného musia vychádzať v prvom rade zo záverov hodnotenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni jeho nápravy.

Krajský súd nemá pochybnosti o objektivite spracovaného posudku na odsúdeného, preto sa stotožnil aj so záverom posudku, že riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného je vysoké. Odhliadnuc od hodnotenia, krajský súd považuje za potrebné uviesť, že na jeho osobu už bolo pôsobené viacerými podmiennečnými trestami odňatia slobody, ktoré neviedli k jeho náprave, vzhľadom na uvedené skutočnosti týkajúce sa osoby odsúdeného, má aj odvolací súd pochybnosti o tom, že by náprava odsúdeného a naplnenie účelu trestu, tak ako to vyžaduje Trestný zákon, mohli byť dovŕšené aj jeho prípadným podmiennečným prepustením na slobodu.

Z uvedených dôvodov sa preto krajský súd stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie zamietnutý a jeho závery uvedené v jeho odôvodnení si v celom rozsahu osvojil a s týmito sa stotožnil. Sťažnosť odsúdeného preto nepovažoval za dôvodnú a túto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.